

Streektaalfunctionaris Siemon Reker viert koperen jubileum

■ GRONINGEN - „Die bloemen zijn niet voor mij: die moeten naar de provincie! En stuur de volgende bossen maar naar alle vrijwilligers die mij steeds hebben geholpen!” Siemon Reker, de Groninger streektaalfunctionaris, is er niet echt trots op dat hij zijn functie 12,5 jaar bekleedt. Hij beschouwt het zeker niet als een persoonlijke verdienste dat hij zijn koperen jubileum viert. Vandaar dat hij niet ophoudt te benadrukken dat het vooral aan de provincie Groningen te danken is dat hij steeds zijn werk heeft kunnen uitoefenen.

Door **Hans de Preter**

De bloemen die hij de laatste dagen thuis gestuurd heeft gekregen, daar is hij wel heel blij mee, maar eigenlijk vindt hij dat ze aan het verkeerde adres zijn bezorgd. Gisteravond werd Reker in het Universiteitstheater in Groningen gehuldigd in verband met zijn jubileum en ook daar gaf hij alle lof die hem werd toegeswaaid meteen weer door.

Toch mag gezegd worden dat Reker zelf ook wel een pluim heeft verdiend, omdat hij de afgelopen jaren nadrukkelijk aan de weg heeft getimmerd. Niet alleen verzorgt hij al jarenlang vele programma 's voor Radio Noord in én over de streektaal ook verricht

▲ Siemon Reker: „Ik heb een hekel aan taalpuritanisme.” Foto: Hilbrand Dijkhuizen

hij onderzoek en publiceert hij in tal van bladen en tijdschriften. Tussen de bedrijven door schrijft hij ook nog boeken: gisteravond werd zijn vijfde boek gepresenteerd. *Dikke Woorden* heet het, en het werd aangeboden aan de gedeputeerden Gerard Beukema en Mirjam de Meijer.

Dikke Woorden bevat originele Groningse woorden die een overtreffende trap aangeven. Hij is jarenlang bezig geweest met het aanleggen van lijstjes met dergelijke woorden, zoals 'stainzat', 'hoorndooft', 'bragelvet', 'vuurbaang' of 'koakelbont'. Het boek is ook een duidelijk voorbeeld van de twee activiteiten van Reker: het verrichten van onderzoek enerzijds en het stimuleren van de Groningse streektaal anderzijds.

Populair werkje

Het is opnieuw een populair werkje geworden, dat zeker aantrekkelijk zal zijn voor mensen die regelmatig publiceren in het Gronings. Maar het is de vraag of het net zo'n 'hit' zal worden als het *Groninger Zakwoordenboek*, waarvan inmiddels vier drukken zijn verschenen en waarvan er zo'n 10.000 zijn verkocht. Dat zijn ongekende cijfers voor het Groningse taalgebied.

Hoe gaat het eigenlijk met de Groningse streektaal? Zijn er positieve ontwikkelingen te melden sinds hij 12,5 jaar geleden aan zijn klus begon?

„Het gaat nog steeds niet echt goed met het Gronings. Er is een afnemend aantal kinderen dat de streektaal thuis mee krijgt. Het decor waarin ik werk is dus somber. Maar binnen de gegeven omstandigheden probeer

ik wel leven in de brouwerij te brengen. En positieve ontwikkelingen zijn er gelukkig ook wel te melden,” stelt Reker.

Steun

Positief noemt hij allereerst het feit dat Provinciale Staten van Groningen expliciet steun geven aan het Gronings. Ook heeft hij niet te klagen over de aandacht in de media, al is die aandacht zeker niet constant. Helemaal opmerkelijk vindt hij het grote bereik van het literaire tijdschrift *Toal en Taiken* dat nu al een oplage heeft van tegen de zesduizend. En ook voor de cursussen die hij geeft voor Radio Noord blijkt ruime belangstelling. Eén daarvan trok zo'n duizend deelnemers.

Siemon Reker wil er voor waken dat hij in de rol van schoolmeester vervalt die iedereen er wel even op wijst hij of zij het Gronings correct moet spreken. „Ik heb een hekel aan taalpuritanisme. Talen ontwikkelen zich voortdurend, ook het Gronings. Het is een zeer democratisch middel om je in uit te drukken, de taal is van ons allemaal. Daarom ga ik niet met het rode potlood werken of mensen verbeteren. Alleen als de taal levendig blijft en zich kan blijven ontwikkelen is er toekomst.”